

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám **10** kr.

Előfizetési feltételek.
Egész évre 5 ft. Félévre 2 ft 50 kr.
Negyedévre 1 ft 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és
Jäger Nándor ur könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :

II. tized 271. szám, hová a lap szelle mi
részét illető kéziratok is czimzendők.

Választási eredmények.

II.

A legyőzött.

Az eskü.

Isten engem úgy
segéljen !

III.

A legyőzött, ki bukásán örül

I. A győző.

III. Garzó Imre.*

(Képükhöz)

Tekintélyes, hatalmas alak. Minden tekintetben feltűnő ember, kire a *különlegességekből*, nem is egy, de két márokkal szórt a természet. Hatalmas, oszlopos lábszárai amugy is feltűnének, ha nem látnók a hosszu, de azért arányos karokat, Németh Berezure emlékeztető hosszu szakállát, és nemes tartásu, de sajtásagos alaku fejét. Ha e koponyát Lavater meglátta volna, fűrkésző szeméi sokáig pihentek volna rajta, és véleménye minden esetre az lett volna, hogy: ebben a koponyában nem közön-séges ész lakozik.

*

De hát Lavater nélkül is ugy tudja azt mindenki. Ha műveit, munkáit nem is ismernők, már a sok mesterség, a mihez egyaránt ért, is elárulja, hogy eszes fő. Mert tudnivaló, hogy ő mérnök, professzor, a közigazgatásnak, ha nem is professzora, de minden esetre összes ágaiban jártas embere, ugy, hogy praelectiót is tarthatna belőle. De Garzó Imre mindezekben helyt tud állani, bár a zsidónak e tekintetben van egy igen jó közmondása, hogy: a eszmadia maradjon meg a kaptafája mellett.

*

No de hát ő is, ugy látszik, hogy állandósította magát abban a tudományban, a mely után annyian vágyakoznak, a mely csillogó remény zöld szineiben mosolyog a messzi távolból a halandó felé, a mely tudományt ugy híjják, hogy: földesuraság.

*

De ne ugy tessék ezt érteni, a hogy mondani szokás: a szónak szoros értelmében. Mert Garzó nem földes ur. A vagyonka, a mije van, épen elég arra, hogy ő és családja uri módon megélhessen, maga pedig a mellett egész napját a közügyeknek szentelhesse. Mert, hogy a közügyeknek igazán lelkes és fáradhatlan bajnoka, azt még Kovács Jóska is megengedi, Ábrai pedig meg is irigyli - könyörgöm alássan.

*

Ha pedig már ilyen lelkes bajnoka a közügyeknek, esudálkozva nézhetik olvasóink rajzunkat, midőn a jó magyar hátat fordít, a szónok Garzónak. Pedig

hát épen ebben volna nagy. Tartalmas, magvas szónoki beszédeket szokott tartani, hanem épen azért, mert nehézkes, nem mindenki által érthető és felfogható, az az eredménye sokszor, hogy — unalmas. Ha pedig épen a vadviz szónoklatra adja magát, biz ott hagyja a jó városi bizottsági tag, mondván: *beszélhetsz jó vitéz...*

*

Pedig mint szónok is imponáló; éryei meggyőzők, annyira, hogy ha a városi közgyűléseken utána nem mindjárt Draskóczy kéne fel beszélni, talán fogának is: így azonban a mit ő épít, azt sokszor lerontja Draskóczy, s míg ő beszél, addig csak bokáig járunk a vadvizben, Draskóczy beszédénél már fülünk tövét csapkodja, s ha Karanesi is belekontárkodik, végig zúdulnak a piszkos habok fejünk felett, s ha a habok elsimulnak és szétnezzünk a közgyűlési teremben, nem látunk ott bizottsági tagot, csak néhány, a vadviz által előtött és fuldókló — szegény tanácsbelit.

*

Pedig Garzó nem igen szokott Draskóczyval, sem Karanesival egy nótát füttyülni. Ez a szerencsétlen vadviz-ügy az, melynek habjaiban együtt kavarnak. Ez bántja Garzót is, és azért exponálja ugy magát. De még mennyire! Sokszor tán napokig is ezen gondolkozik, és annyira igénybe veszi elméjét, hogy megtörtént rajta, miszerint egy bizottságban így kezdte beszédét: Tekintetes vadvizek...

*

Igy aztán nem esuda, ha a legszebb szavu Cicero is nevetségessé válik. Pedig alig van valami, a mi lejárjon eszméket, embereket hamarabb, mint ha nevetségessé válnak. Az a vadviz-ügy, meg emberei már-már oda jutottak, Don Quijotte és Sancho Pansa háboruja a szélmalom ellen, csakugyan nem furesább valami, mint nálunk a háboru a közgyűlési teremben — a vadvizek ellen. Bús Vitéz tudna rólok igazándi módon írni.

*

Mark Twain-nek, a híres amerikai humoristának van egy igen kedves rajza, melynek czime: *Egy kék szarka története*, Egy aranyásó gunyhójjára akad a kék szarka, melynek deszka-födélén, egy ki-esett görös helyén lyuk támadt. Madár-ésszel azt

* Szövegünk fotográfija, tőlünk nem függő akadályok miatt maradt el s jövő számunk pótlólag fogja hozni.

hívó, hogy itt pompás gödörre akadt, hová téli élelmét behordhatja. Egy csőrében hozott makkal teszi meg a próbát, melyet, a hogy a lyukba ledob, gyorsan hajol le. Fülelni, hogy koppan-e? Százanként hordja oda azután a makkot, egész feldühödik, de mégse koppan. Társakat hoz aztán magának, lassanként odagyül az egész környék kék szarkája, mind hordja a makkot, mind figyel, de csak nem koppan. Mig végre egy vén szarka, leugorva a tetőről a földre, körülropködi a vélt gödröt, s ráakadva a gunyhó ajtajára, gúnyos káromással tudatja, hogy ide ugyan hordhatták volna a makkot akár itélet napig, mert nem gödör az, hanem egy egész világ, az ő fogalmaik szerint. Igy vannak a mi vadviszónokaink is. Garzó is a vadvízzel, beszélhetnek akármeddig, — a vadvízhullámok csak nem fognak lesimulni.

*

No de, ha én Garzóról mindig csak egy írok, mint vadviszónokról, én is úgy járok, mint Twainnek egy jó alakja Blaine Jim, a ki mindenkinek elbeszélte az ő öreg apjának híres kosát, azaz el akarta volna beszélni, de mindig másról beszélt, de hogy mi történt vele és nagyapja híres kosával, az maig is kifürkészhetlen titok: mert annak elbeszéléseig soha sem jutott el.

*

Lehetne Garzóról pedig beszélni sokat, mert a ki maga sokat beszél (igaz: hasznost) arról beszélni is lehet. Igy beszélnek aztán ő róla mindig, valahányszor valami oszlopos hivatal megürül. Jó lenne polgármesternek, jó lenne képviselőnek, jó lenne tanfelügyelőnek, sőt volt idő, mikor azt mondták, hogy jó lenne főispánnak is. Mindig csak jó lenne, de mindig csak *beszéd* maradt a beszéd.

*

Szó a mi szó, a közigazgatás esinját, binját, azt érti. Mikor leköszönt a tanárságról erre vetette magát és tudja is, hogy mi az. A jó közigazgatás az ideálja neki, mint Grünwald Bélának; de hát sem az egyiknek, sem a másiknak nem sikerült még eddig, a bennök forrongó reform eszméknek híveket szerezni. Hiába, nehéz eszméket, reform mozgalmakat bajos életre hozni — nehéz időkben, és akkor, mikor az új és jó közigazgatást megalapítani egy Tisza Kálmán tartotta fenn magának.

*

A gyakorlati életben annak él most. És olykor, olykor, senkitől sem tudva és sejtve, megnyomja tolla hegyét és ír-ír szakadatlanul. De ne gondolja senki, hogy fiókja számára. Lehet, hogy van neki munkája, melyre a „nonum prematur in annum“ elvét alkalmazza, de a ki a „Nemzet“-et figyelmesen olvassa, találkozhatik az ő magas czikkeivel. Mert ő író is. De hát ki becsülné Hód-Mező-Vásárhelyen az író embert?

*

A hetvenes évek elején a „Hmvásárhelyi Szemlé“-t szerkesztette, illetve maga írta meg. Havi folyóirat volt, melyről több ízben Gyulai Pál igen elismerőleg nyilatkozott. De hát kellett az itt Vásárhelyen valakinek? Vásárhelyen, a hol toll ellenében a *bunkó*-val fenyegetnek?

*

Pedig tréfa nélkül legyen mondva, Garzótól félni szoktak. Pedig hát, a kik közelebről ösmerik, azt mondják a legszelidebb, a legbarátságosabb ember. S csakugyan, a haragos és vastag szemöldökök, ha jól megnézi az ember, a legszelidebb szemeket árnyalják be, melyekbe csak olykor szokott a tüzes villám belopódzni. No de annyi tény, hogy félnék tőle; eklatáns példa rá, hogy a kaszinó éttermében, hosszú éji murizás után, mikor napsütéskor is még együtt van a kompánia, elhallgat a jókedv és zaj és „haza mennek a legények“, mikor hírül hozza Lajos pinczér, hogy: itt az öreg Garzó újságot olvasni! Ekkor még Zajongi is elesittul nagy esőndesen.

*

És mert e sorokat reggel írom, elesittulok szintén, nehogy a jó öreg Garzónak, reggeli újság olvasását megzavarjam.

Rodódi Dendron.

A harcz után.

*Elült a harci zaj, elhangzott az „éljen!“
Ellenfél, diadalt, arat ellenfelen:
Diadalma fényes...
A mi után vágyott, czélul mit kitűzött:
Kivivta, elérte. Amde a legyőzött
Ellent is becsülni — lesz-e oly eszélyes?*

*Tud-e, mérséklettel, megállani helyén?
Nem állani bosszút bukott ellenfelén —
A győztes, a hősi?
Mikor mást legyőzött, lesz-e bátorsága,
Rohamgátló féket vetni önmagára?
Lesz-e majd ereje: önmagát legyőzni?*

*Diadalmi mámor, zajgó indulatja,
Keblét ha feszíti, szivét ha áthatja:
Hallgat-e az észre?
Nem rohan-e vakon, mint mások rohantak —
Győzedelmi utján, meredélynek, partnak,
Ellenével döntve önmagát is vészbe!*

*Oh, mert az indulat, ha féket veszíte,
Mint a nyíl, ha hurja tul vagyon feszítve:
A célon tul repül...
Megállítani, ki bír, messze dobott követ,
Fékvesztett szenvedélyt a ki vakon követ,
Tud-e az megállni kellően, emberül?*

*Elült a harci zaj, csendesült a lárma —
Városunk legszentebb érdeke kívánja:
Üljön is el végre!
Visszavonás átka ne duljon felettünk,
Sz harcz után egyenlő polgárokká lettünk,,
Legyen hát közöttünk szeretet és béke.*

Mephisto

Az öreg Sirsl Wolf akaszkadásai.

* Tonálkozok magamat üssze o tiszteletes Karancsy pap oreságal, aki mast jütte haza épen, a fülsü vidékba valami falubul, ahun hosznált levegü kúr. Udj tonálok magamba, hoid a tiszteletes oreságnak ez tette igen jó, ud hod szinte sadálkozok magamat, hoid nem hosználja *álandó an más levegü.*

* A „Hóttmezüba“ benne aivasak már hetéktül uta, hoid mindig, minden szikkba benne dicsekesznek maguk magukat o pap oreságok, az üvék naczeró kitünőségükrül. Gandalak, hoid jó lesz eszükhe jottatni nekik, omit udj látszik elfelejteitek: hoid az *üdicsekedés van najdon nem jó szagu.*

* Udj tudok, hoid nem van az szép, ha mindeure, omit az ember teszi, van rá ak ünmagába bene; sokal szebb, ha arra rá van ok ünmagán kivöl. — De udj tapasztalok, hoid o tiszteletes Karancsy oreságnál van ez épen megfarditva, mert amig ü vót edj gewaltiger, tokoros nütlen ember, omit csak akor tette: mindig vót rá ok ünmagába benne, mégis *sakan szerették.* Most teszi mindent ünmagán kivül, másér, még is *sak van tüle haragos.*

* Phiamlében, mondtam a napokban az ön Khóbi jerekemnek, oki van edj najdon tözes jerek, aktatásképen. Vidázz mogodra, ha pap oreságok kérnek tüled ed keztyö, ne hajjts eztat eléjük, merük felvesznek azt, de csak azér, hoid *oda ajándékozzanak* azt másnak, oki aztán elkér tüled o keztyü másik felit is.

Különböző vezérczikkek.

(A lefolyt választásról.)

A „Vásárhelyi Közlöny“ írja:

Amitöl féltünk, a mit előre sejtettünk: az bekövetkezett. A nyers tömeg legyőzte városunk értelmiségét és ki tudja, hol fog megállani diadalmi utjában? Messze kiható lesz, városunk legközelebbi társadalmi életére is, az a vereség, melyet pártunk szenvedett, de egyszersmint tanulságul is szolgálhat nekünk és pártunknak, a jövőben, a f. hó 18-iki vereség arra nézve, hogy végre, belátva azt, milyen vészthozó reá bizonyos egyének pressiója, tudja magát azok zsarnok uralma alól felszabadítani, kiknek bukását, legelső sorban, most is köszönhetette. Megmondtuk, hogy csak a választás lezajlását várjuk be, hogy érdemlegesen elbánjunk a „Hódmezőökkel.“ A választásnak vége s most szavunknak állunk stb. stb.

A „Vásárhely és Vidéke“ írja:

„Pártunk fényes diadalt aratott, oly fényeset, mely egészen elhomályosítja a szabadelvü párt harmadévi győzedelmét. 567 szótöbbség! Óriási lelkesedés. Az eredmény kihirdetése után 5000 választó polgár vonult zenezóval, szünni nem akaró, eget verő éljezés közt szeretve tisztelt képviselönk lakása elé, hol *szent esküvel fogadta újra*, hogy csakugyan nem fogja elhagyni a zászlót, melyet mi most fenn lobogtatunk feje fölött. Vásárhely város független érzelmü polgárai méltán büszkék lehetnek a kivivott sikerre stb. stb.

A „Hódmező-Vásárhely“ írja:

Jósszavakkal mondta meg Drasköczy lelkész-társam, kinél önzetlenebbül még soha senki nem

áldozott, fáradozott városunk felvirágozásán, a szabadelvű párt szervezkedő gyűlésén, hogy: most hallgat, de csak addig hallgat, amíg azt érdekünk kívánja!

Ez az idő letelt. Érdekünk hallgatása megtermette gyümölcseit s megmutattuk újra, hogy a szabadelvű párt velünk, mellettünk, szolgálatunkban kivívhat mindent; nélkülünk, ellenünk, érdekünk ellen soha, semmit!

Ugy szervezkedtek-e, mint mi kívántuk? Alávaló módon, mint elődsiek, rágódtak entestünkön s mikor mi megirtuk előre, hogy megállapodtunk abban: ki legyen az új szervezkedésnél pártelnök, akkor ők galádul meghazudtoltak, megválasztva azt elnökül, a kit mi épen nem akartunk.

És kit választottak elnökül? Az a cynikus corruptio, a melylyel az az elnök nem átalotta, még a választás napján is együtt nevetgélni, együtt inni az ellenfél főbjeivel; esoda-é, hogy ilyenek láttára, mi: a jobbak visszavonultunk és győzhetett-e a párt mi nélkülünk? stb. stb.

*

No, most már, édes magyarom, ha mind a hármat elolvastad, eszed ki belőlük, hogy melyik az igazi?

Üdvözlő táviratok.

„Hódmező“ szerkesztő-bizottságának

Vásárhelyen.

Enlantom zönögve penegő rémrimsorait látom, Petőfiasan, megelevenülni mult vasárnapi karczolataik apródadányos vagdaleki tolondekaiban. Mü-muzsánk csábessókját küldi, im általam, a sikerért önöknek hívük:

Eitan Laczi.

Zuhogónak

Hm-Vásárhely.

Fogadd üdvözetem,

Légy collegám nekem,

Ha versed el nem kél Vásárhelyen,

Eladjuk, piczulánként, más helyen.

*Hazafi Veraji János,
honyhazai első verakötő*

Garantirozott hírek.

— **Irányi Dezsőt**, Hermann Ottó ajánlatára, Jeruzsálem városának libánoni kerületében, képviselő-jelöltnek léptették fel. A konstantinápolyi parlament, mely az őszszel összeül, benne a leghosszabb tagját kapja, az ottani „Hakitát“ buzgó munkatársat nyer benne.

Hermann Otto országos képviselő, a héten városunkba érkeve, jövetelének hírére, a városház szék termében ülésező pókok elhatározták, hogy e nagy ellenség elől, hálókik legtitkosabb rejtekébe fognak elbujni.

— **Kovács Ferencz**, mikor meghallotta, hogy Gosztonyi Sándor képviselővé választatott, felkiáltott: én is elmondhatom *Pisistratussal*: de gosztonyibus non est disputandum.

— **Gosztonyi Sándor**, országos képviselő, lakást nézni tegnap Budapestre utazván, Szikszaynál, táviratilag, a saját maga számára hat porcezió székely gulyást rendelt meg.

— **Pulszky Ferencz**, tudomást szerezvén, hogy a hatóság egy nagyszerű zenekari álványt állítottatott fel a sétányon, privát levélben kérte polgármesterünket, hogy a czölöp építészet e remekét fényképeztesse le és küldje fel a nemzeti muzeumba.

— **A belügyminiszter** Rónay Lajos főispánnak sürgönyben fejezte ki örömét, hogy Hódmezővásárhelyen Gosztonyi Sándor, függetlenségi lett megválasztva.

— **A népkerti** híres ártézi fürdőt, ez idényben, 1200 vendég látogatta meg, köztük 6 angol turista.

— **A hatóság**, a helybeli kórházban, *megfigyelő osztályt* állítottatott fel azok számára, kik még mindig hangoztatják a népkerti vígadó felállítását.

— **Kecskeméti Dani** és Vetró Endre kiérdemült 3 hónapos szerkesztő, — társszerzők, az akadémia első szépirodalmi osztályának megbízásából, a „jövő század társadalmi életéből merített tárgyú, 103 kötetes regényen dolgoznak, melynek czíme lesz: „A véres hurka rejtelmei“ vagy: „a végzetes heringsaláta“, legvagyonban pedig: „egy örült lángész esizmatalpa.“

— **A városi tanács** a kis piacon egy, még soha nem látott nagyságu sütökemenczét állítottatott fel, gondoskodva, hogy bizonyos embereknek több legyen a *sütni valójuk*. Lapátosnak Karancsi Dániel lett szerződttve.

— **Kecskeméten** ref. lelkész választás lévén, a vásárhelyiek tudomást szerezve róla, hogy Karancsi is folyamodott, felekezeti különbség nélkül egy monstre erkölcsi bizonyítványt állítottak ki számára, csak hogy megválasztatását ott biztosítsák, A ragaszkodás ezen fényes jele annyira meghatotta a nagy férfit, hogy mély sajnálatunkra, csak itt maradt.

— **Ábrai Károly** mikor kihirdették az ellenfél győzelmét, így kiáltott fel: Szerbusz tanfelügyelőség!

— **Dr. Draskóczy Pál** ezennel kinyilatkoztatja, hogy sohasem fog többé kinyilatkozni.

— **B-sy** m. k. ezég alatt, Vásárhelyen, egy verscsináló kompánia alakult, s a teendőket úgy osztották fel, hogy egyik adja a tintát, másik a pen-nát, harmadik a gondolatot, a negyedik a technikai részt, a rimcsinálást vállalta magára. Ez utóbbira Szamecz bátyánk, volt kórházi gondnok, már rá ve-tette a szemét.

— **A megalakult** műkedvelő társaság tagjai annyira buzgólkodnak, hogy az elnöki felkérést jövő év urnapjára, az első előadást pedig 9 év múlva határozták megejteni.

— **Városunkban** legközelebb egy új lap fog megindulni „Nyilatkozatok lapja” czim alatt. Mun-katársa lehet az új lapnak minden nyilatkozó.

Travesztált népdalok.

I.

Kanizsai híres lányok...

(éneklő Fodor ovodás)

Kanizsai híres lányok,
Hejre tyu-tyu-tyu!
Nem nézhetek most rájok,
Hejre tyu-tyu-tyu!
Rájuk néztem, de megbántam
Hejre tyu:
Majd kiporolták a hátam
Hejre tyu-tyu-tyu!

II.

Vásárhelyi templom végen...

(éneklő: Halmi.)

Vásárhelyi templom végen,
Egy lap piszkolódik régen — —
En is oda való, való, való vagyok,
A hol, az a nagy lap, piszkot hagyott.

III.

Pocza, pocza, tarka...

Pocza, pocza tarka,
Se füle, se farka...
A „Hódmező” lapba,
„Karczolat” rovatba!

Zöngedi Tihamér.

Törvénytörési csarnok.

Bíró: Volt-e fogva vagy büntetve?

Deliquens: A hívő röndtörési bajában votam úgy hat hét formán, de hogy így irás szörint a számolna, abba föltételöm van, mert többen votunk.

De mög mikor Teezáli ur kiesztött aszonta, hogy úgy irás szerint e nem számos.

Beállit öt ember a vizsgáló bírőhoz, kinek azon kérdésére, hogy mi járatban vannak, az egyik így szól:

— Hát kéröm, Kis István hagyatéka vonánk, mert egy testvérek vonánk mind az öten. Azt akar-nánk, hogy az a kis hummi, mög az a hátrahagyaték ránk háromolhatna. Votunk itt a teleki bírónál, hogy a teleköt fölhányassuk, de a bíró ur azt mondta, hogy az ilyen hummi féléről nincs irás a teleknél. Azért jöttünk most a tisztelendő urhoz, hogy fordítana a soron, mer nem vagyunk bele egyezve, hogy erről a hummi féléről, a teleknél irás ne vóna.

A közjegyzőnél hagyatéki tárgyalás alkalmával a felek közt következő párbeszéd folyt.

Az egyik örökös: Van neköm elég, nem szorultam én a kentökére, lögyeuek vele boldogok.

A másik örökös: (megvetőleg) Van kennek!?

Előbbi: Van hát, mán engöm az az egy-két garas ússe tart el.

Utóbbi: Hát ha olyan nagyon van kennek, mé nem fizeti kend a lajtározási kötséget?

Előbbi: (egész önérzettel) Mert nem engedi az ártikulus.

Az ovodából.

Megtörtént események. Elárulta: Parányi.

Károlyka: Ovodás bácsi, télem!

Ovodás: Nos, mi baj megint?

Károlyka: Czát azt szeletném tudni, hod ti az a Füttösz Peszta tonász ul, ati ovodás báczival pöl „tu” van. Az isz ovodász?

Ovodás: (boszusan) Az hát! csak hogy én gyermekeket óvok, de különben szeretek gorombáskodni; az

meg disznókat őriz ugyan — — de különben igen tisztességes ember.

Szepegve jön a kis Pisti panaszra az ovodás hácsihoz.

— Ovodász bácsi télem, a Tálójta hozzám dőlzölte a „Hódmező-Vászáhlelt,” tesszét élte med-büntetni.

Ovodász: Már hogy büntetném meg ezért, te gaz lurkó?

Pistike: De télem, ovodász bácsi, edészen be-pisztolta az új luhámat *aval az újszáddal*, aztán endem isz medvel ezél az edész mamám.

Választási apróságok.

Foly a korteskedés széltibe-hosszába, kint az utcán, mert azt bent az udvaron cselekedni tilos, és Ambrus bátya ugyan csak igyekszik kapacitálni az „édes komáját”, hogy: de bizony ő velük szavazzon.

— Már csak azt mondó vagyok én, kedves komám uram, hogy „éljen Gosztonyi!” Az ám az ember. Még Baracconéba is kint volt, aztán Kossuthi apánk meg is ölelte.

— Jaj, édes Ambrus bátyám, kötekedik veled a koma. Epen abba van a hiba, hogy kigyelmetek azt hiszik, hogy csakugyan Gosztonyit ölelte meg Kossuth. Pedig hát úgy volt az, hogy nagyon megtetszett Kossuth apánknak az Elek István mentéje, a melyik Gosztonyin volt és azt ölelgette olyan nagyon.

* * *

Jól benyakalt a polgártárs, — hogy Falta uramnál-é, a hol tiszta 48-as italt mértek, vagy a „sasbeli” köpködőben, ahol széltibe hosszába folyt a közösügyes sárga árpalé — ki tudná azt megmondani? Amint hogy annak is a szavazatszedő bizottság lehetne a megmondhatója, hogy kire szavazott az atyafi, mert amig reggel büszkén lengeté kalapja mellett, a zöld leveles fehér tollat, a szellő: addig ebéd után már jókora zöld galy foglalta el alkotmányos érzelmei látható helyét.

Mikor aztán jól benyakalt, akkor ölelkezett csak benne igazándi módon össze a két alkotmányos érzület, mert ugyancsak torka szakadtából kiáltotta:

„*Éljen Gosztonyi Kovács Sándor Ferencz, követünk!*”

Csodabogár.

A véres holdvilág, vagyis a gonózságnak, mely sok ideig gyalázatosan dulong és sok ártatlannak veszedelmét okozza, végtére igazságos megbüntetése és az ártatlanságnak napfényre való hozatala.

Utójáték. 6 felvonás. 97 jelenet.

(A színpad hátterében egy torony látszik, annak legtetjében don Furibundo áll, néz az égbe s —

megőrül. A torony aljában *don Juttorgó* ül szerelmesével, *domna Tulipannával* és ennek szépeket mond!)

Don Furibundo (szól) Kárhuzatos világ, szám-űztél kebledből — hanem meg állj. Meg kell halnom — hanem velem haltok ti is, kik itt most a torony alatt oly boldogok vagytok, a ti szerelmek oka, hogy meg kell halnom!... (Hajmeresztő kihajlásokat tesz a torony ablakából) Hah, én leugrom! (Leugrik. *Esés közben szavalja*): Isten hozzád világ. Hah hah, ha. (vérfagyólalóan kaczag) Jó éjszakát világ! mely dühöngve érzéketlen és a hideg önzés és vadviharos szenvedélyek fertelmes pocsolójában beszenyenezett kezdeddel — keblem szerelém-érzelemdus virágesegetjének fészlőd s bizató remény színben játszó bimbócsirafoszlánját is letarlád!!!... Isten veled világ! mely szerelmi lángárban áldáson viruló szívemnek forrón érzékeny dobbanásait is kitepted! Ha majd a katangkórós avaron szellők viharos zugásának zephirjei lobogtatják az árvalány hajat — sirom fölött, melybe temettetek, — akkor sirj világ! jajgass világ! és én kacagni fogok odalenn is, átkokat mondok rád, hogy a fehér árvalányhaj megfeketedik majdan a szörnyű átok hallatára!...

... Jó éjszakát világ — légy átkozott! Siromnak minden porszeme, melyet a siró őszi szél fuvalma elkap hantomról, változzék bömblő ágyuvá, mely tüzis lánczokat okádvá ezek nyakatokra, mint tűzkigyók tekerőzzenek és benneteket lassu halállal — árnyékvilágbolítsanak! És minden fűszál, mely siromon megterém, változzék egy rhinocerussá, melyeknek minden nyomában öldöklő krokodilok keljenek, hogy legyen minél több réme a hálátlan emberfajnak! — A madárdal, mely sirom fölött megzendül — változzék dühös orkánná, mely elvige valamennyitök kalapját! És ha a holdvilág rásüt siromra, örüljön meg fájdalmában és ütődjék a nyomorult földhöz, hogy összetörjön benneteket, mint a legyeket! És jöjjetek el majdan pusztulás anygylai! marezangoljátok szét a földet, ezt a hitvány sárgombócot! És ha majdan porszemnyi miriádokká morzsoltátok, hozzatok egy óriás fujtatót a pokól konyhájából és támasszatok vele akkora orkánt, mely a porszemeket elszórja egyik világsaroktól a másikig, hogy egyik porszem fel ne találja a másikat — soha! Isten veled világ! Isten veletek emberek! kiknek én különben oly igen sokkal tartozom...

A mult számunkban közlött trefás talány megfejtése: „Pistike ez egyszer ismét hazudott.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

É R T E S I T É S.

Van szerencsém a hmvásárhelyi n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy ottani **Kiss Jakab divat- és vászon kereskedő urat** megnyertem **Első hazai ércz és imitált ércz fakoporsó gyártmányaim** át-vételére és elárusítására.

Ezen körülményt azzal hozom köztudomásra, hogy Vá-sárhelyen egyedül csak **Kiss Jakab** kereskedő urnál, a Szilárdy-féle szürke palotában, Kokovay Mátyás ur fűszer-kereskedése mellett, lehet első rendü valódi érczkoporsóimat **eredeti gyári áron**, ennél fogva legolcsóbban meg-szerezni.

Kelt Debreczenben, 1884. május hóban.

Hódoló tisztelettel

ifj. Fodor István,
Első hazai érczkoporsó-gyáros Debreczenben.

Uj temetkezési vállalat megnyitás.

Vonatkozással ifju Fodor István „Első hazai Debreczeni ércz-koporsó gyáros“ urnak értesítésére, tiszteletteljesen tudatom, hogy a **piac téren, a Dózsits-féle sarokháznak a szentesi utczára eső nagykapu melletti részen**, gazdagon felszerelt. minden tekintetben a legjutányosabb

Uj temetkezési vállalatomat megnyitottam.

Temetési árjegyzékem 12 különböző osztályba van felosztva. e szerint ércz- és fakopor-sók, kész halotti öltözetek. fejfák, koszorúk és virágok, valamint

gyász eseteknél szükséges mindenféle kelmék

eredeti előállítási gyári áron tehát a lehető legolcsóbban vannak felszámítva

Uj könnyü nyitott disz-gyázkocsimat, a bevásárláshoz képest, minden díj nélkü **ingyen** használatra felajánlom.

Azon reményb-n, hogy ezen uj vállalatom fel fog karoltatni, maradtam

kiváló tisztelettel

KISS JAKAB.

Halotti bevásárlásokat akár az uj helyiségemben, a **Dózsits-féle házban, a nagy kapu melletti részén**, akár pedig átellenben levő főútletemben, a **Szilárdy-féle szürke palotában**. Kokovay Mátyás ur fűszerkereskedése mellett, lehet eszközölni